

Í gegnum þoku bárust þeir
og gáfu fyrirheit um eitthvað nýtt
þeir lofuðu hlyju og ró
eftir bölið og biðina.

Dagarnir nú snerust við
þar sem skugga bjuggu skein nú sól
og kraftur hljómsins blés lifi
í vonina sem undir bjó.

Og döpur augu sem áður voru tóm
segja nú sögun á ný.

Og gömul hjörtu sem áður höfðu gleymt
finna loks taktinn á mý.

En allir sem það upplifðu
sáu aldrei aftur betri dag.